

Pierwsze czytanie – z księgi proroka Ezechiela 18, 25-28

Wy mówicie: "Sposób postępowania Pana nie jest słuszny". Słuchaj jednakże, domu Izraela: Czy mój sposób postępowania jest niesłuszny, czy raczej wasze postępowanie jest przewrotne? Jeśli sprawiedliwy odstąpił od sprawiedliwości, dopuszczał się grzechu i umarł, to umarł z powodu grzechów, które popełnił. A jeśli bezbożny odstąpił od bezbożności, której się oddawał, i postępuje według prawa i sprawiedliwości, to zachowa duszę swoją przy życiu. Zastanowił się i odstąpił od wszystkich swoich grzechów, które popełniał, i dlatego na pewno żyć będzie, a nie umrze.

W 597 roku pne, Ezechiel został deportowany do Babilonu, wraz z mieszkańcami Jerozolimy. Doświadczyli przerażających scen wojennych, a teraz żyją daleko od ojczyzny, daleko od Świątyni. Mają wrażenie, że wszystko stracili. Mówią :

"Sposób postępowania Pana nie jest słuszny"

- w innym tłumaczeniu: « *sposob postepowania Pana jest **dziwny** »*
- inaczej mówią: 'co zrobiliśmy Bogu, że nas tak srogo karze? czym zawiniliśmy?'
 - *"Z jakiego powodu powtarzacie między sobą tę przypowieść o ziemi izraelskiej: Ojcowie jedli zielone winogrona, a zęby ścierpły synom?" (Ez 18,2).*
 - Można to przetłumaczyć: 'Bóg jest niesprawiedliwy. Nie rozumiemy dlaczego nasze pokolenie płaci za (grzechy) wszystkich poprzednich pokoleń.'

Czytany dzisiaj fragment, jest medytacją nad sprawiedliwością Boga.

1. **Nikt nie ponosi kary za inną osobę.** Jest to bardzo ważny etap, w odkrywaniu sprawiedliwości Bożej.
 - *„Nie będziecie więcej powtarzali tej przypowieści w Izraelu. Oto wszystkie osoby są moje: tak osoba ojca, jak osoba syna. Są moje. Umrze tylko ta osoba, która zgrzeszyła. » (Ez 18,3)*
 - *„...gdyby zrodził syna, który by widział wszystkie grzechy popełniane przez swego ojca i uląkł się, a nie naśladował go w nich(...°) będzie wypełniał moje nakazy i postępował według moich ustaw: ten nie umrze skutkiem wykroczeń swego ojca, ale żyć będzie.“ (Ez 18, 14-17)*
 - *„Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani ojciec - za winę swego syna.“ (Ez 18, 20)*

2. Dla Boga nic nie jest definitywnie przegrane.

- *„jeśli bezbożny odstąpił od bezbożności, której się oddawał, i postępuje według prawa i sprawiedliwości, to zachowa duszę swoją przy życiu.“*
- Zawsze możemy zawrócić z grzesznej drogi i zacząć czynić dobro, zacząć żyć sprawiedliwie.
- Po hebrajsku, nawrócić się znaczy zawrócić z obranej drogi.

3. Bog zaprasza: „**Nawroccie się i żyćcie!**“

4. Ezechiel zachęca, by nawet w trudnych chwilach, w czasie ciężkich doświadczeń, żyć blisko Boga i w jedności z Nim.

- Ezechiel dużo mówi o życiu i śmierci. Deportowani Izraelczycy, nie mogli praktykować swej wiary, więc porównywali swe wygnanie do śmierci, jako do „nie-życia“. Ezechiel mówi im, że prawdziwe życie to takie, które jest przeżywane w bliskości Boga, a to jest możliwe wszędzie i w każdej sytuacji.

Psalm 25, 4-9

Daj mi poznać drogi Twoje, Panie,

i naucz mnie Twoich ścieżek!

Prowadź mnie według Twojej prawdy

i pouczaj, bo Ty jesteś Bóg, mój Zbawca,

i w Tobie mam zawsze nadzieję.

Wspomnij na miłosierdzie Twe, Panie,

na łaski Twoje, co trwają od wieków.

Nie wspominaj grzechów mej młodości

ani moich przewin ale o mnie pamiętaj

w Twojej łaskawości ze względu na dobroć Twą, Panie!

Pan jest dobry i prawy: dlatego wskazuje drogę grzesznikom;

rzędzi pokornymi w sprawiedliwości,

ubogich uczy swej drogi.

- Sa to słowa grzesznika, który pragnie się nawrócić i wierzy, że jest to możliwe, który ufa Miłosierdziu Boga.

« Pan jest dobry i prawy: dlatego wskazuje drogę grzesznikom; rządzi pokornymi w sprawiedliwości, ubogich uczy swej drogi. » (wersety 8 i 9)

- Bog oczekuje od nas nie zasług ale pokory.
- W tekście oryginalnym, użyto hebrajskiego słowa, które często występuje w Biblii - „*anavim*“, co tłumaczone jest też jako *ubodzy sercem* czy *ubodzy Boży*.
- Temat drogi, jest typowy dla psalmów pokutnych: Prawo Boże (przykazania), uznawane jest za coś w rodzaju „przepisów drogowych“. Grzesznik jest tym, który nieprawidłowo wjechał w ulicę jednokierunkową czy ślepa i prosi, by wyprowadzić go na prawidłową drogę.

Psalm ten z pewnością był śpiewany w czasie liturgii w Świątyni Jerozolimskiej. Jak wszystkie psalmy, jest napisany w pierwszej osobie liczby pojedynczej. Jednak ostatnie słowa brzmią: „*Boże, wybaw Izraela ze wszystkich jego ucisków!*”

- Przymierze, jakie Bog zawarł z Noe, Abrahamem i Mojżeszem, dotyczy całego ludu Izraela, wszystkich jego pokoleń. U początków historii biblijnej, wszystko koncentrowało się na całym ludzie, a nie na jednostce. Niepowtarzalnym sukcesem myśli biblijnej jest to, że potrafiła ukazać miejsce i wartość człowieka, nie zaprzeczając ważności istnienia wspólnoty. Dlatego u Proroków i w księdze Powtorzonego Prawa, ciągle mieszają się zaimki osobowe: „ty“ i „wy“.

- *“Takie są polecenia, prawa i nakazy, których nauczyć was polecił mi Pan, Bóg wasz, abyście je pełnili w ziemi, do której idziecie, by ją posiadać. Będziesz się bał Pana, Boga swego, zachowując wszystkie Jego nakazy i prawa, które ja tobie rozkazuję wypełniać, tobie, twym synom i wnukom po wszystkie dni życia twego, byś długo mógł żyć. Słuchaj, Izraelu, i pilnie tego przestrzegaj, aby ci się dobrze powodziło i abyś się bardzo rozmnożył, jak ci przyrzekł Pan, Bóg ojców twoich, że ci da ziemię opływającą w mleko i miód.”* (Pwt 6, 1-3) – te słowa są wprowadzeniem do “Szema Izrael”

Człowiek jest wpisany w życie wspólnoty (rodziny, parafii....) jest powołany, by nie wtapiać się w nią ale pozostając z nią w jedności, zachować swój szeroki obszar wolności i odpowiedzialności.

Psalm 25 przedstawia serię wariacji na temat pamięci i zapomnienia.

- *“Wspomnij na miłosierdzie Twe, Panie, na łaski Twoje, co trwają od wieków”*

- *“Nie wspominaj grzechów mej młodości (czy zapomnij o grzechach mej młodości) ani moich przewin ale o mnie pamiętaj w Twojej łaskawości ze względu na dobroć Twą, Panie!”*
- Sa to śmiałe słowa, wynikające ze świadomości, że Bóg Przymierza jest *“miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność, zachowujący swą łaskę w tysiączne pokolenia.”* (Wyj 34, 6)